

da sta na vasi prav pogosto glavna dva razumnika, to je duhovnik in učitelj, v sporu, ker hoče vsak po svoje delovati med ljudstvom. Kako nas to ponižuje, smeši in slabi, ko se tam razdvajamo in ločimo, ko bi morali biti edini — pa še kako edini in povezani kot en mož! Naš narod ne prenese, da bi na njegovem živem telesu eksperimentirali z različnimi ljudmi, tujimi idejami. Ne pozabimo, nas ni toliko kot Rusov, marveč v naši državi samo dober milijon... Kdor koli bi torej razširjal med naše ljudi tujo miselnost, ki bi imela za posledico, da zavestno ali podzavestno odvrne naš narod od največjih njegovih narodnih in verskih svetinj, tak človek — in naj bo kdor koli — je grobokop svojemu slovenskemu narodu!

Ali in v koliko bomo na izredno hudem »prepihu«, kakor se imenuje naš težaven zemljepisni položaj, ostali trdni, je v veliki meri odvisno od tega, kako bomo vzgajali naš mladi rod.

Če sedanje učiteljstvo po večini ne misli tako, kakor misli ogromna večina slovenskega naroda, bo ostalo še nadalje vse pri starem, ker ni mogoče vsega na mah popraviti, kar je bilo zagrešenega v preteklosti, ko se je uvajal med Slovenci »dvojni sistem«.

Iz napak preteklosti se bomo učili za sedanjost!

Pravite: Radi bi akih in takih učiteljev, ki

bi bili tudi vzgojitelji, kakor jih želi verno slovensko ljudstvo. Povem vam: takih učiteljev je malo, malo je takih, ki bi jim bilo dano, da se idejno spojijo s svojim ljudstvom. Takih učiteljev še dolgo ne bo v izobilju, vse dotlej ne, dokler ne pride na učiteljska naraščaja, ki ste ga vi, kmetje, izbrali. Najboljši dijaki naj se odločijo za učiteljski poklic, le taki, ki bodo imeli tudi veselje do tega stanu, ki bodo verni in v neizmerni ljubezni vdani svojemu ljudstvu, iz katerega izhajajo.

Vsaka fara se upravičeno ponaša s svojim novomašnikom. Nič manjše veselje naj bi ne bilo v kraju, kateri je dal domovini dobrega, vernega, narodnega učitelja. Ali nismo v tem doslej že toliko grešili, da po sedanji poti ne smemo naprej?!

Da, grešili smo, zato pa temeljito popravljajmo in hitro popravljajmo, dokler je še čas! Samo s kritiko in jadikovanjem ne bomo prišli nikamor naprej. Poslušajte kmetje: v učiteljska vaše najboljše sinove, katerim posvečajte vso skrb tudi med študijem! Delo bo treba do podrobnosti organizirati in se stvari popolnoma in resno posvetiti. Vodstvo za to delo naj prevzame Kmečka zveza s sodelovanjem Slomščekove družbe. Če se bomo dela resno in temeljito lotili, uspehi prav gotovo ne bodo izostali in dobili bomo prave katoliške slovenske učitelje, ki si jih tako od srca želi slovensko ljudstvo. Vaški učitelj.

Novice iz domačih krajev

Prometna nesreča v Mariboru. Po Ruški cesti v Mariboru je pripeljal enovprežni voz na kralja Petra trg posestnik Marko Klemenčič iz Metave pri St. Petru. Na vozu sta bila poleg gospodarja njegova žena Terezija in sin Ivan. Prav tedaj je pripeljal mestni avtobus na postajališče. Zaradi znaka za nadaljevanje vožnje se je splašil Klemenčičev konj, ki je peljal voz okoli varnostnega otoka proti Glavnemu trgu. Splašeni konj je podr! na pešpoti železničarjevo vdovo Ivano Pinterič, katera si je zlomila pri padcu nogo in se je tudi še sicer poškodovala. Konj je nato zdvijal proti Ruški cesti, kjer se je voz prevrnil, pri čemer je bil poškodovan Klemenčičev 11 letni sin Ivan. Oba poškodovana so prepeljali reševalci v bolnišnico. Nesrečo je zakrivilo naključje.

Nesreča s pištolo. Alojzu Zemljčiču, 15 letnemu sinu posestnice od Sv. Jurija ob Ščavnici, je razneslo pištolo, ko jo je nabijal s kalijevim kloratom. Drobeci orožja so fanta hudo poškodovali na roki.

Brana prizadela hudo poškodbo. Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je branala zorano

njivo 18 letna Čuševa hči. Voli so se splašili, brana je padla Čuševi na glavo in ji prizadela smrtono varno poškodbo.

Motociklist in kolesar trčila. Na državni cesti pri Slov. Bistrici sta trčila motociklist Anton Kopše iz Slov. Bistrice in kolesar Leopold Arbeiter. Oba vozača sta tresčila na tla. Kopše je obležal z zlomljeno nogo in z notranjimi poškodbami, Arbeiter pa ima zbito čeljust in hudo poškodbo na glavi. Ponesrečenca sta se zatekla v mariborsko bolnišnico.

Dva rudarja ponesrečila. V premogovniku v Pečovniku pri Celju sta ponesrečila kar dva rudarja. 30 letnega Ivana Petka iz Zagreba je zagrabil stroj za odvažanje premoga in mu je odtrgal levo roko v rami. 37 letnega Franca Videca iz Pečovja pri Teharjih sta stisnila v rudniku dva vozička in sta mu zlomila roko. Ponesrečenca se zdravita v celjski bolnišnici.

13 letna deklica v plamenih. Matildi Mordej, 13 letni hčerki krojača pri Sv. Roku ob Sotli se je vnela obleka pri štedilniku. Reva je dobila po vsem telesu hude opekline in jim je podlegla v bolnišnici.

Kupujte samo
**CROATIA
BATERIJE**
ker so najboljše, zato najcenejše!

Padel s kolesa in se ubil. V Straheči dolini pri Kranju je padel s kolesa občinski sluga Franc Umnik. Pri prvem padcu je dobil na glavi nevarno poškodbo. Te dni je zopet padel na isto mesto, kar je povzročilo njegovo smrt.

Otrok umrl radi opeklin. Lonec vrelega mleka se je prevrnil v Mostah pri Ljubljani na sedemletnega Petra in štiriletnega Tončka Završka. Oba otroka sta dobila hude opekline in so ju oddali v bolnišnico. Tonček je v noči po prepeljavi umrl v strašnih mukah, Petru pa so oteli življenje.

Kar bo zanimalo invalide. V Celju se je vršilo zborovanje Zdrženja vojnih invalidov. Ob tej priliki smo zvedeli, da je bilo po invalidnem zakonu iz leta 1929. v vsej državi 57.000 invalidov, ki so prejeli 83.000.000 din invalidnine. Po novi uredbi jih je 120.000, ki prejema 300.000.000 din invalidnine. V Sloveniji je 8500 invalidov, a je še neresenih do 10.000 invalidnih zadev. Pričakovati je, da bo naraslo članstvo na 11.000. Po zakonu iz leta 1929. so prejeli slovenski invalidi 8.500.000 din, po novem pa 25.000.000 din invalidnine. Gradnja nove ortopedične delavnice, ki se gradi v Ljubljani, bo veljala 4.500.000 din. Na zadnjem celjskem zborovanju je bilo sklenjeno, da se ustanovi v Celju za celjski okraj zdravstvena zadruga, pri kateri bodo deležni brezplačnega zdravljenja vsi invalidi in njihovi otroci.

Poživiljena regulacijska dela na Dravi. Regulacijska dela Drave so pri Budini pri Ptujih zopet po daljšem odmoru oživela.

Zasadite gozdne goličave! Pogozdovalni čas je v polnem teku. Dolžnost vseh posestnikov, kateri imajo v gozdovih goličave, je, da začnejo takoj s pogozdovanjem in si naročijo sadike! Pri tem delu so lahko v veliko pomoč šolski otroci.

Elektrifikacija preostalega dela Prekmurja. Vse prebivalstvo širnega Prekmurja, kjer še nimajo elektrike, je z veseljem sprejelo na znanje vest, da pogajanja med Mestno hranilnico v Mariboru in bansko upravo za napeljavo daljnovoda iz Beltincev preko Dol. Lendave do Murskega Središča ugodno potekajo, zato upamo, da bodo v kratkem ugodno za-

mogli niti z železnimi vrvmi zvezati, ker je vse potrgal.

Barvni bombaž. — V Turkmeniji in Uzbekistanu so izvedli sovjetski agronomi potkuse z vzgajanjem novih vrst bombaža. Vzgojiti so namreč hoteli bombaž v različnih barvah. Poizkusi so se obnesli. Popolnoma se je posrečilo vzgojiti bombaž temne, rumene in zelene barve. Sedaj bodo potkusili vzgojiti še bombaž v ostalih barvah. Upajo, da se jim bo tudi to posrečilo. Po zadnjih vesteh se je ta novi bombaž dobro obnesel pri industrijski predelavi. Tkanine so trpežne, a barva ne obledi. To bo vsekakor pomenilo revolucijo v tekstilni industriji. Barvanje bo vobče odpadlo, ker se bo že lahko dobival sam bombaž v različnih barvah.

čevega zaklal... Tako je bilo, in ko bi šlo na prisego, bi tudi ne mogel drugače reči.

»Moj Bog, tedaj je Tonč po nedolžnem obsojen. Jaz sem si že mislila, da bo tako — ooh!«

»Pri tej reči je tako nedolžen kakor otrok, ko pride na svet. Pred sodnijo ni moglo iti vse po pravem. Ne morem verjeti, da bi se bil sam obtožil.«

»Bomo že izvedeli, ko prideta oče in Peter. Bodi zaenkrat še tiho, lepo te prosim, Mohor.«

»Jaz bom že tiho. Petru pa bom še svoje povedal, kadar bova na samem, da mu njegov prevzetni greben malo pristrizem. Zaradi njega tudi nisem molčal; molčal sem zaradi tebe in pa zaradi matere in ker sem se bal, kako bi bilo, če bi bili oče izvedeli.«

»Mohor, Mohor, morda bi bilo bolje, ko bi ne bila skrivala.«

»Jaz ne morem nič. Mene ni nihče vprašal.«

»Zdaj je, kar je. Moj Bog! Ali se bo kaj dalo pomagati ali nič?... Mohor, če bi bilo treba, da poveš, kar veš, ti bom že jaz rekla — kajne, Mohor, da velja tako?«

»Je prav, Julka; se bom že po tebi ravnal.«

Odhitela je domov in se zaprla v svojo kamrico. Mislija je in mislija, naenkrat pa so se ji ulile solze: zdaj ji je bilo vse jasno — Judež se je iz ljubezni do nje, da bi njej prihranil sramoto, po krivem obdolžil.

Zdaj je razumela njegove besede, ki jih je ob slovesu govoril. In ona je bila tako odurna nasproti njemu! Še šopka ni hotela sprejeti, ki ga ji je za slovo prinesel, preden je šel, da bi se za njo žrtvoval... Ko je tedaj prišel k njej, morda še ni bil odločen, in ona ga je s svojim stokanjem in s svojimi tožbami in solzami naglala v to nesrečo. Moj Bog, kdo bi si tudi bil mislil, da je sposoben za kaj takega, da bi mu kaj takega moglo na misel priti? Hotel ji je prihraniti žalost, pa ji ni mogel hujše žalosti prizadeti kakor s tem, kar je storil. Ko bi vedel, ko bi videl, kako ji je pri srcu! — Kar je davno že čutila, pa je s silo v sebi dušila in tajila ne le pred njim, temveč tudi pred samo seboj, to si je zdaj odkrito in glasno priznala: da ljubi tega človeka, kakor še nikoli nobenega ni ljubila, da ga ljubi že od onega dne, ko je gori v planini napravil tisti nevarni skok čez Hudičev graben... Moj Bog, tak strah je imel pred ječo, da je takrat rajši tvegala smrt, ko da bi se dal lovcem v roke! Zdaj pa se je dal prostovoljno zapreti — za pet let! Njej na ljubo! Da bi njej prihranil sramoto, si je sam nakopal najhujšo!... Solze so ji tekale brez prestanka, žalost in kes sta ji stiskala srce.

Kaj bi naj storila? Popravila bo, kar bo mogla — ne bo pustila, da bi žalostno končal — pokazala mu bo, da tudi njej nobena žrtev ni pretežka.

Zvečer se je vrnil Nadvornik s sinom Petrom domov. Stari je bil zadirčen in ni hotel kaj posebnega govoriti,

Treznostni teden se izvaja v naši škofiji od 30. marca do 6. aprila (od tihe do cvetne nedelje). S tem vršimo katoliški Slovenci svojo obljubo, katero smo dali na kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani leta 1939.

ključena. Pri tej pogodbi je naše ljudstvo zelo zainteresirano, ker bo vod žel preko našega področja ter nam bo potem elektrika čisto blizu, kar bo sigurno vzdrnilo tudi merodajne činitelje ter jih pripravilo do tega, da bodo zainteresirali posamezne občine in si bodo dale tudi one napeljati elektriko, ker je to želja vse javnosti in bomo končno le dobili bolj zdravo in cenejšo luč!

Pritožbe radi dobave krušne moke. Za mesec marec, ob času najtežjega dela v Halozah, smo dobili premalo moke. Nekateri kraji so dobili toliko moke, kakor kažejo krušne naznace, nam v Halozah so pa karte, oziroma kazenske ostale neizčrpane, ker je okrajni prehranjevalni urad nakazal občini premalo moke v razdelitev trgovcem in zadrugi za svoje upravičence. Ali naj sedaj iz preostalih kart pečemo kruh, ko ni moke? Zahtevamo, da se pam prikrajšana moka naknadno nakaže in la se to odtrgovanje pri moki za Haloze ne ponovi več. Poldrugi kilogram na mesec za odraslo osebo je premalo! Kje je ostala?

Od 1. aprila je za pisma povišana poštna pristojbina, in sicer navadno pismo, ki se pošlje iz kraja ven 2 din, v kraju samem pa 1.50 din. Priporočeno pismo 5 din. Poštna pristojbina za dopisnice in razglednice ostane, kakor je bila doslej, to je 1 din.

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmodernejše urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialista kirurg dr. Černič.

Požari

V Orešju pri Sevnici ob Savi je uničil ogenj gospodarsko poslopje Rudolfa Ocvirku. Ugotovili so, da je podtaknil ogenj preužitkar Franc Guček, oče Ocvirkove žene, ki si je po masčevalnem delanju sam končal življenje.

V Klearju, občina Rogoznica pri Ptuj, se je igral sinček posestnika Antona Šica z vžigalicami in zanetil pod šupo ogenj. Zgorela sta kljub gašenju donacij šupa in zgornji del hiše.

V Školah, občina Cirkovce na Dravskem polju, je zgorelo v noči pred nekaj leti zgrajeno gospodarsko poslopje posestniku Herganu, ki je oškodovan za 100.000 din.

V Petanjeh v Prekmurju je začela v noči nedodoma goreti osamljeno stoječa hiša posestnice

Katarine Šafarič. Radi osamljenosti ni bilo ob izbruhu požara nikogar, ki bi bil kaj rešil. Ko so prihiteli ljudje na pomoč, je bilo že vse v plamenih. Zgorelo je s hišo vred vse poljedelsko orodje, krma, slama, vsa hrana in še kokoši. Ogenj je bil podtaknjen, ali pa je spal kak tihotapec v senu in po malomarnosti zakrivil požarno nesrečo.

Dva soseda v Šalovcih v Prekmurju sta že dalje časa živeła v nesoglasju. Da bi se starejši, to je okrog 60 letni možakar masčeval nad svojim mlajšim nasprotnikom, mu je v precej vinjenem stanju v zgodnjih večernih urah zažgal oslico slame, kar pa so opazili vazujoči fantje ter ogenj pogasili, požgalca pa naznanili oblasti.

12 letni fant izropal cerkvene nabiralnike. Nekaj neverjetnega se zdi človeku, ko sliši, da bi otroci v dvanajstem letu bili že tako pokvarjeni, da bi si drznili krasti celo v cerkvi, in vendar se je to zgodilo pri Gradu (Gornja Lendava) v Prekmurju. Nekaj 12 letni dečko je namreč pred dnevi ponovno vdrl v cerkev, tam s kleščami odprl provizorično zaprte nabiralnike ter iz njih odnesel ves drobiž. Ko so ga pri delu zaletili, je tatvino zakrknjeno priznal ter povedal, da je ta posel že večkrat opravil. Ker so njegovi starši ubogi delavci, zato ne utegnejo otrokovi vzgoji posvečati toliko pozornosti kot bi je potreboval, a za pouk drugih se fant v svoji zakrknjenosti ne zmeni. AH ne bi spadal tak fantič v zavod za vzgajanje, kjer bi se privadil poštemu življenju in naučil delati?

Iz blagajne zadruge ukradenih 10.000 din. Dne 28. marca popoldne, ko je odpovedala banovinska elektrika, so izrabili neznanci tamo in so izrezali šipo na oknu zadruge v Braslovcah. Skozl odprto okno so se potegnili v sobo in so s ponarejenimi ključi odprli blagajno, iz katere so odnesli deset tisočakov v gotovini.

Vola in telico ukradel. V noči je nekdo ukradel v št. Petru pod Sv. gorami posestniku Počivavšku vola in telico ter ju je odpejhal s lovornim avtomobilom.

Nevarna potepuh pod ključem. Nevarna potepuh Valentin Medved iz Topolšice pri Šoštanju je bil aretiran. Omenjeni je vlomil v gostilno Stefana Cvenka v št. Petru v Savinjski dolini. Ukradel je kolo in več drugih stvari. Skupna škoda znaša 8000 din.

V noge obstrljen. Ko se je vračal delavec Fr. Brodnik iz Celja zvečer iz Teharja proti domu, ga je obstrl neznanec v noge.

Vlom pri posestniku. V Planici pri Kalobju je vlomil neznanec pri posestniku Alojzu Ocvirku. Ukradel je 3000 din gotovine in več drugih predmetov.

Ukraden kovčeg s 100.000 din. V Ljubljani se je ustavil malo pred nebotičnikom osební avto dne

Kratke tedenske novice

Pozdravne brzojavke je prejel naš kralj Peter II. od svoje vzvišene matere kraljice Marije in od svojih bratov Nj. Vis. kraljeviča Tomislava in Andreja.

Ob prevzemu oblasti je naš kralj Peter II. dobil brzojavne čestitke od angleške kralja Jurija in ameriškega predsednika Roosevelta.

Predsednik vlade je izdal ukaz, ki prepoveduje vsako izseljevanje iz svojih krajev in zapuščanje svojih domov, ker za to ni razloga. Prebivalstvo naj bo mirno in naj mirno opravi svoje posle in naj ne naseda vznemirljivim vestem.

Ministrski svet je na svoji seji 29. marca sprejel državni proračun za proračunsko leto, ki bo trajalo od 1. aprila do 31. decembra 1941.

V Marseju v Franciji, kjer je bil umorjen naš kralj Aleksander, so bile pred njegovim spomenikom velike manifestacije Francozov ob nastopu kralja Petra II.

Knez namestnik Pavle je 27. marca s svojo rodino na lastno željo zapustil Beograd in odpotoval v Atene.

Japonski zunanji minister Macuoka se je mudil v drugi polovici minulega tedna na važnih razgovorih v Berlinu. Od 1. aprila bo predstavniki Japonske v Rimu.

Italijanska agencija Stefani uradno razglasa, da so vse vesti o neki revoluciji v Italiji, ki so bile razširjene po inozemstvu, navadna izmišljotina.

Italijanski maršal Graziani je na lastno prošnjo odstopil. Poveljnik italijanskih čet v severni Afriki je postal general Italo Garibaldi.

Pri Kerenu v Eritreji so zajeli doslej Angleži 3775 italijanskih vojakov, 68 častnikov ter večje število topov in vojnega materiala. Italijanska trdnjava Keren je junaško kljubovala angleški premoči 46 dni.

Amerika je dala zapleniti vse italijanske trgovske ladje, ki se nahajajo po ameriških pristaniščih, ker so jih nameravali italijanski mornarji onesposobiti za plovbo.

V noči na 29. marec je prišlo v vzhodnem Sredozemlju do pomorske bitke. Italijani poročajo o potopitvi ene angleške križarke in zadetju angleške nosilke letal, Angleži pa so uradno oznanili potop sedmih italijanskih vojnih ladij.

Angleški zunanji minister Eden in načelnik angleškega generalnega štaba general Dill se mudita v Atenah, da nadaljujeta posvetovanja glede preprečenja razširjenja vojne na Balkanu.

Med Turčijo in sovjetsko Rusijo sta bili podani izjavi o medsebojnem nenapadanju in zavezništvu medsebojne nevtiralnosti.

Bivši francoski ministrski predsednik Daladier in bivši zunanji minister Reynaud, ki sta bila na krmilu Francije tedaj, ko je napovedala Francija vojno Nemčiji, sta bila izpuščena iz zapore.

Peter pa ni pogledal nikomur v oči. Po eni strani ga je ošlo sram pred domačimi, po drugi strani pa mu je po ušesih še ves čas brnela očetova jezna pridiga, kajti oče ga je grede domov poštno zdelal. Prav strah pa ga je bilo Julke. Zaradi nje torej je vzel Judež krivdo nase. Ali je ona vedela kaj za to? Ali je vedela, da je po nedolžnem obsojen? Morda ga je celo ona sama nagovorila?

Nekaj časa ni vedel, kaj bi si naj mislil. Šele drugi dan, ko je večkrat skrivaj pogledal nanjo, je opazil, da ga meri z ostrim, očitajočim pogledom, in zdaj je bil prepričan, da ve, kako je vsa reč. Nekaj dni se je je izogibal, potem se je naveličal. Ali bi se ponižal in se izlepega pomenil z njo? Nak, tega ne bo storil. Potem bi moral pred njo zmeraj stati kakor grešna verna duša. Naj bo, kakor bo! Če ga bo obdolžila, bo gladko vse atajil in bo zvrnil vso krivdo na Judeža; saj ta je itak sam tudi priznal, da je on.

Postal je spet stari prevzetni Nadvorski Peter, usajal se je na posle in se mogočeval, hodil z rokami v hlačah in si zraven žvižgal in pel. Tako njegovo vedenje je Julko zelo žalilo. Dosedanja ljubezen, ki jo je čutila do brata, je polagoma izginila, jela je brata zaničevati, studil se ji je — in bolj ko se ji je podli brat studil, bolj svetla je bila pred njo podoba Judeževa. To ni bilo le sočutje z njim, bila je vroča želja, popraviti krivico.

Štirinajst dni je hodila tiho in žalostno po hiši in se ni mogla odločiti, ali bi spregovorila ali bi zamolčala. Tedaj je posegel oče vmes. Nekega večera jo je našel pri studencu, ko je prišla pravkar po vodo. Ošinil jo je z ostrim pogledom, potem pa rekel:

»Ti, kaj je prav za prav s teboj? Hodiš okoli hiše kakor stražilo, komaj da dobi človek odgovor od tebe. Menda ti ne uhaja na misel, da bi za onim lumpom žalovala?«

»Za katerim lumpom, oče?« se je razvnela.

»Sama dobro veš, katerega mislim. Saj se lahko postaviš, da si se na takega lumpa, pretepača in ubijalca kdaj obešala.«

Julka je vsa zardela, po sili se je skušala premagati, pa ni mogla, temveč je butnila na dan:

»Oče, zdaj vam bom nekaj povedala. Tisti, ki je zaprt, je nedolžen. Nekdo drug, ki nam je bližji, bi moral po pravici sedeti.«

»Kdo? Salabolt, govori!«

»Da, govorila bom, vse vam bom povedala. Naš Peter, vaš sin, on je Tinča zaklal — zdaj pa se ne zmeni za to, pusti, da se drug namesto njega pokori...«

»Salabolt!... Ali se ti meša?... Ali pa si res tako brez vsakega sramu, da hočeš po sili tega — tega lumpa oprati — in lastnega brata očrniti?«

(Dalje sledi)

Proizvodnja bo na ta način zelo poenostavljena in bombažne tkanine mnogo cenejše.

Avtomati, kjer dobite za majhen denar kup črvov. Američani so znanli kot strastni ribiči. In baš to okolnost je temeljito in duhovito izrabil brivec H. Douyard iz Northamptona v zvezni državi Massachusetts ter si nabral veliko bogastvo. Možak je v vseh večjih mestih Združenih držav postavil avtomate, kjer morejo dobiti ribiči za majhen denar kup črvov. V avtomat je treba vrči dooločeno število novcev in iz avtomata pade nato pločevinasta škatlica, ki je polna živih črvov-deževnikov. Ob nedeljskih jutrih je na avtomat kar naval, zakaj v Ameriki so tudi ribiči precej komodni ter se neradi bavijo z nabiranjem črvov.